

γωγὴν ὅσον καὶ τὴν παράδοσιν ἀπορριμμάτων τῶν ὁποίων τὸ ποσοστὸν ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπιθάνως χαμηλὸν ποσοστὸν τοῦ 5 ο)ο, ἀπόδειξις ὅτι ἐγένετο πλημμελὴς συσκευασία, ἢ ὅποια ἐπέτρεψε νὰ διαρρεύσῃ ἐντὸς τῶν κιβωτίων μεγάλο ποσοστὸν σταφίδος τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, ἢ ὅποια κατὰ κανόνα φέρει τὰς ἐγγυγάρτους ράγας.

* * *

Μετὰ ἀπὸ τὴν ποιότητα, δευτέρου οὐσιώδους παράγων διὰ τὴν προώθησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας εἶναι τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν. Σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Κορινθιακὴ καλύπτουσα μόνον τὸ 15 ο)ο τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς σταφίδων ἐν γένει δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ οὐσιαστικῶς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὑποχρεωμένη ἢ ἴδια νὰ ἀκολουθῇ τὴν διαμόρφωσιν τῶν τιμῶν στὴν διεθνή ἀγορὰν. Ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τιμῶν συναγωνισμοῦ καὶ ἢ προσπάθειά μας δέον νὰ στραφῇ πρὸς δύο κατευθύνσεις, 1) εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, καὶ 2) εἰς τὴν μείωσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ κέρδους τὸ ὅποιον εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐγγίζει τὰ ὄρια τῆς κερδοσκοπίας.

Ἡ μείωσις τοῦ κόστους παραγωγῆς δι' ἀντιστοίχου μειώσεως τῶν καλλιεργητικῶν δαπανῶν φαίνεται νὰ μὴν περιέχῃ μεγάλας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Τὸ μὲν λόγῳ τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας (χειρουακτικῆ) μὴ δυναμένη ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου (Μηχανικοῦ) λόγῳ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ εἶδους τῆς καλλιεργείας, τὸ δὲ λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ κόστους τῆς ζωῆς τὸ ὅποιον κρατεῖ εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον τὰ ἡμερομίσθια. Ἐκεῖνο ποῦ παραμένει διὰ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς εἶναι μόνον ἡ αὐξήσις τῆς στρεμματικῆς

ἀποδόσεως διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως ὄλων τῶν πεπαλαιωμένων φυτειῶν αἱ ὁποῖαι ἐλάχιστα ἀποδίδουν σήμερον.

Κατὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ Α.Σ.Ο. ἡ μέση ἐτήσια στρεμματικὴ ἀπόδοσις μόλις ἀνέρχεται εἰς 200 χιλ)μα κατὰ στρέμμα. Τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν παλαιῶν φυτειῶν ὑφίσταται ἀπὸ παλαιότερον χωρὶς νὰ λάβῃ ἀκόμα τὴν λύσιν του. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δὲν ἔχομεν συλλάβει τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος καὶ δευτέρον διότι ὑφίστανται σοβαρὰ δυσκολία ἐκ τῆς ἰσχυροῦσης Νομοθεσίας.

Σήμερον διὰ νὰ προβῇ ἕνας παραγωγός, ἔστω καὶ μεμονωμένως, εἰς ἀντικατάστασιν γηρασμένης σταφιδάμπελου του εἶναι ὑποχρεωμένος, βάσει τῆς κειμένης Νομοθεσίας, νὰ προβῇ πρῶτα εἰς ἐκκρίζωσιν τῆς παλαιᾶς καὶ μετέπειτα νὰ φυτεύσῃ τὴν νέαν σταφιδάμπελον. Τοῦτο ὁμως θὰ κατέστρεφε τὴν Οἰκονομίαν τοῦ παραγωγοῦ ὁ ὅποιος οὕτω θὰ ἔμενε στοὺς δρόμους ἐπὶ μίαν τούλαχιστον πενταετίαν ἕως ὅτου ἀρχίσει ν' ἀποδίδῃ ἡ νέα φυτεία. Ἐάν μάλιστα τοῦτο ἐλάμβανε γενικωτέραν μορφήν εἰς ἐφαρμογὴν προγράμματος μας διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν πεπαλαιωμένων φυτειῶν, θὰ εἶχε καὶ σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, λόγῳ τῆς μειώσεως κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς παραγωγῆς.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν θεωρεῖται ἀναγκαῖον, καὶ εἶναι ἀναγκαῖον, ἢ ἀντικατάστασις τῶν πεπαλαιωμένων φυτειῶν, διότι πλὴν τῆς μειώσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς θὰ ἐβελτίωνε καὶ τὴν ποιότητα, θὰ πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἰσχύουσα Νομοθεσία καὶ νὰ παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον παραγωγόν, κατόπιν δηλώσεώς του, νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐκκρίζωσιν τῆς παλαιᾶς φυτείας